

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและอภิปรายผลการวิจัย

5.1 สรุปผลการวิจัยและอภิปรายผลการวิจัย

จากการวิจัยสามารถสรุปประเด็นได้ดังนี้

5.1.1 การศึกษาการบ่นปืนฉุลินทรีย์ในอากาศของห้องปฏิบัติการคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะยัพ พบว่า มีแบคทีเรียเจลลี่ในช่วง 4.9 - 93.1 CFU/plate/h และเชื้อราเจลลี่ในช่วง 17.1- 87.0 CFU/plate/h เมื่อเปรียบเทียบกับค่าดัชนีปืนฉุลินทรีย์เชื้อราในอากาศ (IMA) พบว่า โดยรวม ห้องปฏิบัติการทั้ง 6 ห้อง ของคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะยัพ มีปริมาณจุลินทรีย์เฉลี่ยอยู่ในเกณฑ์ระดับดี แบ่ และแย่มากมีเพียงห้องปฏิบัติการฟิสิกส์ที่มีปริมาณแบคทีเรียนช่วงบ่ายอยู่ในระดับคีมา ก ซึ่งเป็นที่น่าสังเกตว่า สาเหตุที่พบปริมาณจุลินทรีย์ในระดับแย่และแย่มากนั้น อาจเกิดจากช่วงเวลาเก็บตัวอย่างนั้น มีการทำให้จุลินทรีย์ในอากาศฟุ้งกระจายมากเกินกว่าปกติจากการทำความสะอาดห้อง รวมถึงขณะนี้สุขภาพอนามัยของผู้ที่ใช้ห้องปฏิบัติการอาจมีผู้ป่วย หรือผู้ติดเชื้อร่วมอยู่ เป็นต้น

ปริมาณแบคทีเรียและเชื้อราในช่วงเช้าพบสูงสุดในห้องปฏิบัติการชีวเคมี คือ 93.1 CFU/plate/h และ 87.0 CFU/plate/h ตามลำดับ และช่วงบ่ายพบปริมาณแบคทีเรียสูงสุดใน ห้องปฏิบัติการเคมี คือ 63.9 CFU/plate/h ส่วนปริมาณเชื้อราช่วงบ่ายพบสูงสุดในห้องปฏิบัติการจุล ชีววิทยาทางอาหาร คือ 76.3 CFU/plate/h นอกจากนี้ผลการศึกษายังแสดงให้เห็นว่าปริมาณจุลินทรีย์ ช่วงเช้าสูงกว่าช่วงบ่าย โดยปริมาณแบคทีเรียนช่วงเช้าสูงกว่าช่วงบ่ายจำนวน 5 ห้องปฏิบัติการ (ชีววิทยา, เคมี, ชีวเคมี, ฟิสิกส์ และจุลชีววิทยาทางอาหาร) และปริมาณเชื้อราในช่วงเช้าจะสูงกว่าช่วง

บ่ำชี่นวน ๕ ห้องปฏิบัติการ (ชีววิทยา, เคมี, ชีวเคมี, ฟิสิกส์ และสตรีร่วมเพศและกายวิภาคศาสตร์) ซึ่ง แตกต่างจากงานวิจัยในประเทศโปแลนด์ กล่าวคือมีการศึกษาการปนเปื้อนจุลินทรีย์ในอากาศใน ห้องเรียนของมหาวิทยาลัยโปแลนด์พบว่า การเจริญเติบโตของแบคทีเรียและการเพิ่มขึ้นของสปอร์เซ็ช ราชพันในช่วงเวลาตอนบ่าย (Stryjakowska-Sekulska, et al., 2007) แต่เนื่องจากเหตุผลสภาพพื้นที่ และช่วงเวลาที่ทำการเก็บตัวอย่าง รวมถึงอุณหภูมิที่ทำการเก็บตัวอย่างอาจมีผลต่อปริมาณจุลินทรีย์ที่ได้ ทั้งนี้จากการวิจัยของประเทศบังคลาเทศ พบปริมาณแบคทีเรียมากที่สุดในฤดูหนาว อุตุร้อน และฤดูฝน ตามลำดับ (Bhowmick & Rashid, 2004) นอกจากนี้การถ่ายเทอากาศภายในห้องก็มีผลต่อปริมาณ จุลินทรีย์ เช่นกัน เพราะจากการวิจัยในประเทศเยเมนยังพบว่า ในห้องที่ไม่มีอากาศถ่ายเทจะพบปริมาณ แบคทีเรียมากกว่าห้องที่มีอากาศถ่ายเทเพียงเล็กน้อย และห้องที่มีอากาศถ่ายเทดี ตามลำดับ (Al-Shahwaniet al., 2004)

ทั้งนี้การเก็บตัวอย่างจะเลือกในช่วงเวลาที่มักจะมีการเรียนการสอนปฏิบัติการทั้ง ช่วงเวลาเช้าและบ่าย คือ 9.00 – 10.00 น. และ 13.00 -14.00 น. แต่ช่วงเวลาบ่ายเป็นเวลาส่วนใหญ่ที่มี การใช้ห้องปฏิบัติการเพื่อการเรียนการสอนทั้ง 6 ห้องปฏิบัติการ ทำให้เห็นว่าถึงแม้ว่าจะมีผู้คนและมีการ ทำกิจกรรมอยู่ภายในห้องปฏิบัติการ แต่ไม่มีผลต่อปริมาณเชลล์ของจุลินทรีย์ในอากาศ มีเพียง ห้องปฏิบัติการสรีร์วิทยาและกายวิภาคศาสตร์ และห้องปฏิบัติการจุลชีววิทยาทางอาหารเท่านั้นที่มี ปริมาณแบคทีเรียและเชื้อรากช่วงบ่ายสูงกว่าช่วงเช้า ตามลำดับ ซึ่งอาจเป็นเพราะบีบจัดห้องอย่าง เช่น การถ่ายเทอากาศอาจมีคุณภาพดีกว่าตอนที่บ่ายไม่มีการใช้ห้องปฏิบัติการ อีกทั้งในช่วงเวลาบ่ายอุณหภูมิ โดยเฉลี่ยอาจจะสูงกว่าช่วงเวลาเช้า ทำให้ปริมาณแบคทีเรียและโดยอย่างยิ่ง เชื้อรากที่อาศัยความชื้นใน การเจริญเติบโตพบปริมาณลดลง หรือเพราะช่วงเวลาเช้าจะมีการเก็บตัวอย่างมีการทำความสะอาดห้องด้วย การกวาด เช็ดถู และคุณผุ่น วิธีนี้ไม่สามารถลดจำนวนเชื้อรากและแบคทีเรียลงได้ ทั้งนี้เนื่องจากการกวาด พื้นหรือคุณผุ่น ทำให้จุลชีพโดยเฉพาะเชื้อรากที่มีสปอร์รบنا ฟุ้งกระจายในอากาศ (พัลลพ ตันแก้ว, พานิชา ไกมลมาลย์, จงกล ใจมูลวงศ์, เพราพิศา อินตะยศ และบงกชวรรณ สุตระพาหะ, 2552) เป็นต้น

สำหรับการกระจายตัวของปริมาณจุลินทรีย์ในอากาศเปรียบเทียบทั้ง 6 ห้องปฏิบัติการ ในช่วงเวลา ๑ เดือน พบว่าในแต่ละห้องปฏิบัติการมีช่วงที่ปริมาณจุลินทรีย์สูงสุดแตกต่างกัน เช่น ห้องปฏิบัติการชีววิทยาพบปริมาณเชื้อรากช่วงเวลาเช้าสูงสุดในวันอังคารที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ แต่ ห้องปฏิบัติการสรีร์วิทยาและกายวิภาคศาสตร์ พบปริมาณเชื้อรากช่วงเวลาเช้าสูงสุดในวันศุกร์ที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ เป็นต้น โดยไม่พบช่วงที่มีปริมาณจุลินทรีย์สูงสุดคล้ายกันเลย แต่ถ้าพิจารณาเพียงแค่ แต่ละห้องปฏิบัติการ ช่วงเวลาที่มีแนวโน้มปริมาณจุลินทรีย์สูงขึ้นพร้อมกันนั้นจะพบในห้องปฏิบัติการ

ชีววิทยาช่วงวันอังคารที่ 21 กุมภาพันธ์ 2555 และห้องปฏิบัติการสรีร์วิทยาและกายวิภาคศาสตร์ในวันศุกร์ที่ 10 กุมภาพันธ์ 2555

จากข้อมูลปริมาณจุลินทรีย์ที่เก็บตัวอย่างในช่วงเวลา 1 เดือน พบว่าหลังจากวันหยุด เสาร์อาทิตย์ซึ่งเป็นช่วงที่ไม่มีการเก็บตัวอย่างจุลินทรีย์ในอาคาร คือ วันจันทร์มีปริมาณจุลินทรีย์สูงสุด ได้แก่ปริมาณแบคทีเรียในช่วงเวลาเช้าของห้องปฏิบัติการชีววิทยา ปริมาณเชื้อร่านิ่วช่วงเวลาบ่ายของ ห้องปฏิบัติการสรีร์วิทยาและกายวิภาคศาสตร์ ปริมาณแบคทีเรียและเชื้อร่านิ่วช่วงเวลาเช้าของ ห้องปฏิบัติการชีวเคมี และปริมาณแบคทีเรียและเชื้อร่านิ่วช่วงเวลาเช้าของห้องปฏิบัติการฟิสิกส์ ซึ่ง แสดงให้เห็นว่าการปิดห้องปฏิบัติการ ไม่มีการถ่ายเทอากาศ รวมถึงการทำความสะอาด หรือใช้ห้องเพื่อ การเรียนการสอน ทำให้ปริมาณจุลินทรีย์ในอาคารมีการสะสมและพบในปริมาณสูงขึ้นได้

จากการวิเคราะห์พบว่า ค่าเฉลี่ยปริมาณชนิดของแบคทีเรียโดยรวมทั้ง 6 ห้องปฏิบัติการ ช่วงเวลาเช้า พน *Bacillus* sp. (74%), *Staphylococcus aureus* (24%) และแบคทีเรียแกรมลบรูปแท่ง (2%) ส่วนช่วงเวลาบ่าย พนปริมาณเฉลี่ยเชื้อ *Bacillus* sp. (55%), *Staphylococcus aureus* (40%) และแบคทีเรียแกรมลบรูปแท่ง (5%) จากผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับหลายงานวิจัยที่พนเชื้อ *Bacillus* sp. และ *Staphylococcus aureus* มีอยู่ที่สุด (Karwowska, 2003; Stryjakowska-Sekulska, et al., 2007; Bhowmick & Rashid, 2004; Onvimal, et al., 1999; Di Giulio M, et al., 2010; ศรีพร ศรีเทวิณ และ กาญจนานาถพินธุ์, 2555; พัลลพ ตันแก้ว และคณะ, 2552) บริเวณที่พน *S. aureus* มากที่สุดคือ บริเวณทางเดินหายใจส่วนหน้า และคอหอย อิอกทึ้งยังพนในบริเวณอื่นของร่างกาย ในสิ่งแวดล้อมและอาหารต่างๆ (วรัญญา แสงเพ็ชร์ส่อง, 2529) ส่วน *Bacillus* sp. พนทั่วไปในดิน บางครั้งพนในสัตว์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในแมลง เป็นปรสิตหรือก่อโรค (Michael & Roger, 1965)

แต่เชื้อทั้งสองชนิดนี้เป็นเชื้อชนิดไม่ก่อโรค (Non-pathogenic organisms) ซึ่งเป็นเชื้อ ประจำถิ่น (Normal flora) โดยจะไม่ก่อโรคในคนปกติ แต่จะก่อโรคเฉพาะกับคนที่มีร่างกายอ่อนแย และมีภูมิคุ้มกันโรคต่ำกว่าท่านั้น (ศรีพร ศรีเทวิณ และ กาญจนานาถพินธุ์, 2555) โดยโรคที่เกี่ยวกับทางเดินหายใจซึ่งค่อนข้างอันตรายที่มีสาเหตุจาก *S. aureus* ได้แก่ ปอดบวม (Pneumonia) หนองในช่อง เชื้อหุ้มปอด (Empyema) และหนองในช่องเยื่อหุ้มหัวใจ (Infective endocarditis) เป็นต้น (วรัญญา แสงเพ็ชร์ส่อง, 2529) ส่วน *Bacillus* sp. จะทำให้เกิดอาการอาเจียน ห้องร่วง อาการอาเจียนจะกล้าบกลึงกับ *Staphylococcal food poisoning* (Elmer, et al., 1988)

ส่วนเชื้อรา จากข้อมูลงานวิจัยในต่างประเทศหลายงานวิจัย พบว่าเชื้อราที่พบบ่อยที่สุดคือ *Aspergillus* sp. และ *Penicillium* sp. แต่เชื้อ *Curvularia* sp. พบได้น้อยซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยครั้งนี้ (Pakshir, et al., 2007) แต่นอกจากเชื้อราทั้ง 3 ชนิดที่ต้องการตรวจหาแล้ว เชื้อราในอากาศของห้องปฏิบัติการ 6 ห้องที่พบในปริมาณมากที่สุด ก็คือ *Cladosporium* sp. นอกจากนี้ยังมีเชื้อราชนิดอื่นที่ขึ้นจำแนก ได้แก่ *Alternaria* sp., *Fusarium* sp., *Rhizopus* sp. และ *Mucor* sp. ซึ่งตรงกับงานวิจัยของประเทศไทยและประเทศโปแลนด์โดยศึกษาการปนเปื้อนจุลินทรีย์ในอากาศของห้องเรียน พบเชื้อราชนิด *Aspergillus* spp., *Penicillium* spp., *Rhizopus* spp., *Cladosporium* spp. และ *Alternaria* spp. (Stryjakowska-Sekulska, et al., 2007) เช่นเดียวกับงานวิจัยการตรวจจุลินทรีย์ในอากาศของมหาวิทยาลัยโปแลนด์ คือ พบเชื้อราซึ่งมีส量อย่างพิเศษที่ก่อโรคทางเดินหายใจคือ *Cladosporium* และ *Alternaria* (Bugajny, et al., 2005) นอกจากนี้ในประเทศไทยหร่าน ได้ศึกษาจากปริมาณและชนิดของเชื้อรา ก่อโรคในอากาศของ 2 โรงพยาบาลในเมือง Shiraz ชนิดเชื้อราที่พบมากสุดคือ *Cladosporium* และตามมาด้วย *Aspergillus* spp. เป็นต้น (Pakshir, et al., 2007)

เมื่อนำข้อมูลปริมาณชนิดของจุลินทรีย์มาเปรียบเทียบกับงานวิจัยในต่างประเทศ พบว่า จากการวิจัยในประเทศไทยหร่าน ได้ศึกษาปริมาณและชนิดของเชื้อรา ก่อโรคในอากาศที่โรงพยาบาลในเมือง Shiraz โดยใช้หลักการ settle plate พบเชื้อรา *Cladosporium* sp., *Penicillium* sp., *Aspergillus* spp. และ *Curvularia* sp. ในโรงพยาบาล A เท่ากับ 64%, 20%, 13%, 3% และในโรงพยาบาล B เท่ากับ 47%, 36%, 14%, 3% ตามลำดับ (Pakshir, et al., 2007) ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับงานวิจัยครั้งนี้จะเห็นว่า พบเชื้อรา *Cladosporium* sp., *Penicillium* sp., *Aspergillus* spp. และ *Curvularia* sp. เท่ากับ 77%, 14%, 8%, 2% ตามลำดับ ซึ่งผลการศึกษาจากงานวิจัยในครั้งนี้พบปริมาณเชื้อราอยู่ในระดับที่ต่ำกว่าจากโรงพยาบาลทั้งสองแห่ง ในประเทศไทย ยกเว้นเพียงแค่ปริมาณเชื้อรา *Cladosporium* sp. ที่พบในระดับสูงกว่า นอกจากนี้ในประเทศไทย ได้ทำการวิจัยการปนเปื้อนเชื้อจุลินทรีย์ในบรรยายกาศในโรงพยาบาลขนาดที่แตกต่างกัน จากโรงพยาบาลชุมชน 3 แห่ง โดยใช้หลักการ open plate ในการตรวจเชื้อ พบว่ามีปริมาณแบคทีเรีย *Bacillus* spp. และเชื้อรา *Aspergillus* sp. ในโรงพยาบาลขนาด 30 เตียง, โรงพยาบาลขนาด 90 เตียง และโรงพยาบาลขนาด 120 เตียง ดังนี้ 230.72 CFU/ ft^2 และ 258.02 CFU/ ft^2 , 233.13 CFU/ ft^2 และ 290.92 CFU/ ft^2 , 267.21 CFU/ ft^2 และ 383.88 CFU/ ft^2 ตามลำดับ (ศิริพร ศรีเทวิน และ ภาณุจนา นาดาพินทร์, 2555) นำมาเปรียบเทียบกับผลการวิจัยในครั้งนี้ โดยเปลี่ยนหน่วยให้เหมือนกัน พบว่ามีปริมาณแบคทีเรีย *Bacillus* spp. และเชื้อรา *Aspergillus* sp. จากห้องปฏิบัติการคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยพายัพ เท่ากับ 183.49 CFU/ ft^2 และ 55.18 CFU/ ft^2

ตามลำดับ ซึ่งจะเห็นว่าปริมาณเชื้อจุลินทรีย์ทั้งสองชนิดจากห้องปฏิบัติการคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยพายัพ อยู่ในระดับที่ต่ำกว่าโรงพยาบาลทั้ง 3 ขนาด

5.1.2 เมื่อเปรียบเทียบปริมาณจุลินทรีย์ในอากาศ พบร่วมปริมาณแบคทีเรียและเชื้อร้ายที่พบในอากาศทั้ง 6 ห้องทั้งช่วงเวลาเช้าและช่วงเวลาบ่าย มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ อย่างน้อยคู่คู่หนึ่ง ($p<0.05$) โดยพบความแตกต่างของปริมาณแบคทีเรียในช่วงเช้าด้วยกันทั้งหมด 8 คู่ พบร่วมความแตกต่างของปริมาณแบคทีเรียในช่วงบ่าย 10 คู่ ส่วนปริมาณเชื้อร้ายพบความแตกต่างในช่วงเช้า ทั้งหมด 11 คู่ ส่วนช่วงบ่ายพบความแตกต่าง 8 คู่ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยที่ศึกษาปริมาณแบคทีเรียและเชื้อร้ายในอากาศในห้องเรียนของมหาวิทยาลัยประเทศไทยโดย Stryjakowska-Sekulska, et al., 2007)

5.1.3 เมื่อเปรียบเทียบปริมาณจุลินทรีย์ในอากาศโดยแยกเป็นช่วงเช้าและช่วงบ่ายของแต่ละห้องปฏิบัติการ พบร่วมปริมาณแบคทีเรียและเชื้อร้ายที่พบในอากาศในแต่ละช่วงเวลา มีความแตกต่างกัน โดยรวมจะมีความแตกต่างทั้งแบคทีเรียและเชื้อร้าย หรือแบคทีเรีย หรือเชื้อร้าย มีเพียงห้องปฏิบัติการจุลชีววิทยาทางอาหารเท่านั้น ที่ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างช่วงเวลาทั้งปริมาณเชื้อร้ายและแบคทีเรีย ($p>0.05$) เมื่อเปรียบเทียบกับงานวิจัยในประเทศไทยโดยเฉลี่ยพบปริมาณแบคทีเรียและเชื้อร้ายในช่วงเวลาเช้าและช่วงเวลาบ่ายมีความแตกต่างกัน โดยเฉลี่ยพบปริมาณแบคทีเรียและเชื้อร้ายในช่วงเวลาบ่ายสูงกว่าช่วงเวลาเช้า (Stryjakowska-Sekulska, et al., 2007)

5.2 ข้อสังเกตและข้อเสนอแนะจากการวิจัย

5.2.1 จากการศึกษาระบบนี้เป็นที่น่าสังเกตว่าข้อมูลที่ได้พบปริมาณจุลินทรีย์ในห้องปฏิบัติการแตกต่างกันอย่างมากโดยเฉพาะบางห้องปฏิบัติการที่ไม่ได้มีการเรียนการสอนปฏิบัติการ มีเพียงการใช้ห้องเพื่อเรียนภาคบูรณาญาและใช้ในช่วงเวลาสั้นๆ แต่ก็พบปริมาณจุลินทรีย์ที่อยู่ในระดับสูงอย่างเช่น ห้องปฏิบัติการชีววิทยา ในขณะที่ห้องปฏิบัติการฟิสิกส์ ถึงแม้จะพบปริมาณจุลินทรีย์ในระดับต่ำ แต่พบเชื้อจุลินทรีย์ก่อโรคได้แก่ แบคทีเรียแกรมลบรูปแท่ง อยู่ในอันดับต้นๆ

5.2.2 ควรมีการศึกษาปัจจัยต่างๆ ร่วมด้วยเช่น ระบบการถ่ายอากาศ ความทึบในการใช้ห้อง รวมถึงปริมาณกันที่ใช้ห้องปฏิบัติการเปรียบเทียบกับปริมาณเชื้อที่พบ บันทึกข้อมูลการทำความสะอาดห้องในแต่ละครั้ง รวมถึงปริมาณผู้เข้าไปที่เข้าใช้ห้องปฏิบัติการ ซึ่งข้อมูลที่ได้จะทำให้สามารถระบุได้ชัดเจนว่าสาเหตุใดที่ทำให้ห้องปฏิบัติการมีการปนเปื้อนจุลินทรีย์ทางอากาศที่มากเกินมาตรฐาน เพื่อเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาที่เหมาะสมและถูกต้องต่อไป